

R - Foto. Alvarstrandskalet

MIDNATSSOLENS LAND

Sommerfejven

1888.

Forlagsgaard, London.

Kjøbenhavn. Wilhelm Hansen, Musik-forlag.

A 290 287 292

Flottenburgers Entré.

Allegro.

Mon mécanicien.

No. 1.

Moderato.

Flottenburger.

1. Ak det er svært at vin-de
Fine. 2. I Na-tio-nal jeg tidt trak-
 3. Til O-den-se jeg lod mig

Lykken i dis-se Ti-der her i Nor'n, man maaskamhelstha' no'et i
 te- rer_ for - staa mig vel min Messing- ven, og hvergang Da-mer a-plan-
 fæ-ste skjøndt i Mu-sl-ken in-gen Dværg, men jeg tog hjemmedTogdet

Ryggen, om det saa ba-re er et Horn. Vel kan man ik-ke spil-le
 de- rer, jeg trykker Klapper-ne i - gjen. Saa man-ge Hjer-te-saar jeg
 næ-ste, for Kas-sen mangled, „Riingen-berg“ i Ti-vo-li jeg saa blev

Gre-ve, som Lundkvist paa den høj - e Hest, men man er sik-ker paa at
 læ-ged ved dis-se Hor-nets blø-de Kluk, ja selv Ge-sim-sen blev be-
 an-sat, men paa min Plads jeg snart gav slip, det lod dog virkelig alt for

rit.

le - ve, naar man for - staar at gjø - re Bliet. Ja kan man blot en Smule
 væ - get saa Folk fik Ho' - det fuldt af Stuk. Men Al - le ja det ro - ligt
 bandsat, de fal - ske Kvinders Han - sa Pip. Trods Pressens Truen Folk he - le

flot kvikke Me - ka - nikken. Nikke, nikke, nik - ken, skjøndt født af Smaat, til Kongens
 ta' de kjender Me - ka - nikken. Nikke, nikke, nik - ken, naar hen - ad Da' de gaa der.
 U'en stu - de - red Me - ka - nikken. Nikke, nikke, nik - ken ja fat - ter Du'en i glad Be -

Kor.

Slot man be's til Bal og det gjør saa godt. Ja kan man blot en Smule
 fra, saa lidt i Ho' - det de fle - ste ha'. Men Al - le jo det roligt
 skuen af en Kis - se mis - se Gis - se bas - se Bas - ba - sun. Trods Pressens Truen Folk he - le

flot kvik - ke Me - ka - nik - ken, Nikke nik - ke nik - ken, skjøndt født af
 ta' de kjen - der Me - ka - nik - ken, Nikke nik - ke nik - ken, naar hen - ad
 U'en stu - de - red Me - ka - nik - ken, Nikke nik - ke nik - ken ja fat - ter

Smaat, til Kongens Slot man be's til Bal og det gjør saa godt.
 Da' de gaa der - fra saa lidt i Ho' - det de fle - ste ha'. *ff*
 Du'en i glad Be - skuen af en Kis - se mis - se Gis - se bas - se Bas - ba - sun.

Md. Mangaards Entré.

Tempo di Polka.

Les Sauterelles.

No 2.

Md. Mangaard.

f *Fine.* *p*

1. Nu mit Kjøkken og min Kjølder har jeg
2. Kjø-ben - havn er nu et So - do - ma God -
3. He - le By - en kig - ger ef - ter Mil - li -

luk - ket a' og sagt: „For - duft, Du maa ha' Luft!“ Gud - ske -
maa - ren Du med Sus og Dus i Ny - rops Hus, hver A -
o - nen ja, hvem er Fa'r til den? det er Mar - cus - sen! Kjø - ben -

lov at jeg fra Kjø - ben - havn er stukket a', den kval - mer mig og
vis man læ - ser er saa vrøv - le - vaa - ren ahl' om Ver - dens By om
hav - ner - ne s'gu selv maa ud med Kro - nen hva' til Ti - ve - li, den er

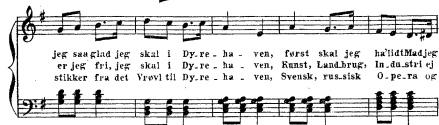
vaa - ler mig, for det Sprog der ta - les fat - ter jeg ej Mukket a', det
Ver - dens By. Folk som hid - ind, til, til Nød - terft gik i Gaa - ren hul! Ko -
li - ve - li. Kjø - ben - hav - ner - ne maa selv gaa i Bul - lo - nen ahl' og

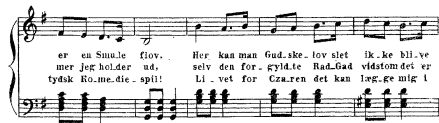
„Res. ke. sa” og meget bra ja og det Ud. stillingsvrøvl er nær jeg
ma. nen vil gie’ Hus. ly til ja selv Sneg. le. gan. gen op til Run. de.
Fla. sken se, o dobbelt W. er de læns paa Ment, saa presser de Gl.

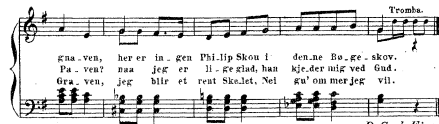
sprukket a’, jeg fal. der a’ Hva’ ba’? Men nu er
tuara nu man kjø. rer a’ Hva’ ba’? *fz* Aa saa nu
tro. nen tja, den rev. nervist til. sist. *p* Aa, aa jeg

jeg saag glad jeg skal i Dy. re. ha. ven, først skal jeg ha’ lidt Mad jeg
er jeg’ fri, jeg skal i Dy. re. ha. ven, Runst, Lundbrug, In. da. stri ej
stikker fra det Vrøvl til Dy. re. ha. ven, Svensk, rus. sisk O. pe. ra og

er en Smale flov. Her kan man Gud. ske. lov slet ik. ke bli. ve
mer jeg holder ud, selv den for. gyld. te Rad. Gad vidstom det er
tydsk Ro. me. die. spil! Li. vet for Cza. ren det kan læg. ge mig i

gna. ven, her er in. gen Phi. lip Skou i den. ne Bø. ge. skov.
Pa. ven? naa jeg er li. ge glad, han kjø. der mig ved Gud.
Gra. ven, jeg blir et rent Ske. let, Nel gu’ om mer jeg vil.

Tromba.

Eins Bier.

Allegretto.

Svensk Folkevis.

Nr 3

Flottenburger.

p

f

1. Hvor Ny = Carls - berg har sig en
 2. Der var en Re - stau - rant, som
 3. Vor Grund - lov stærkt sig i

Rir - ke bygt, der byg - ger Ot - to Mar - strand en
 kald - tes Du - val, den skul - de væ - re bil - lig og
 Fa - ger - ne gi'er ja det er ba - re no'et jeg har

Kro. Bul - lon - gyn - gen bra - ger og kna - ger stygt, men
 fix, men man har mig sagt: Du ej gaa der skal, I -
 hørt, men Grund - lo - ven er kun en Stump Pa - plir og

Tu - borg træk - ker Folk op med Ro. Og
 fald Du har en slat - tet Port - mo - nix. Saa
 Se - cher si - ger Vort Pa - plir er skørt. Det

skjendt mod To. baks - ryg - ning Gal - de de spyr, faar
læn - ge der gi's to - og - tred'. ve Slags Vin, saa
daar - li - ge Pa - pir det har vist man - ge for - truddt, men det

Gam - le Carls - berg ro - ligt Lov at staa der med Fyr han
skal Du ik - ke sid - de der og bæl - le Øl dit Svin, der af
stær - ke - ste jeg ved er Her - man Bang - ses Kon - vo - lut. Gud

bli'r saa - gu' ik - ke vist ud. Nej Hum - len er den, det har man
Pi - ca - lel ej bli' - er rig. Men der - som Du gjer - ne net - op
hvor han kan bru - ge Pa - pir. Og fint Pa - pir det er han

mig for - talt, at Hum - len her i Lan - det, er just
Øl vil - de ha't, saa kan dog mu - lig - vis Du faa en
selv den Ka'l, mon det er ham, der kal - des for nor -

Malt.
Slat. *f*
mal?

Words, Words, Words.

Tempo di Valse.

Engelsk Vise.

No. 4.

P Blank.

Fine.

1. Se en E - tatsraad, en me - get
2. Sex MILli - o - ner var Høj - res
3. Kon - gen har Pressen til Af - ten

p

stor, flot - ted sig med Ham - lets Ord. At de var
 Pris for med Ven - stre at for - ll's. Fæstnin - gen
 set Kors - gaard, Win - blad var ej bedt, Win.blad det

kjendte han nem - lig tro'r, han sa'e Words, Words, Words.
 skul.de til Pris saa gi's, Ja vell Words, Words, Words..
 mo.red, han har blot le't, Ja vell Words, Words, Words.

De Ord var slet - ik - ke hans Ej - en - dom,
 Det re - ne Smør Hø.rup ska' tje - ne paa, paa
 Te - le - fon - a - bon - nen, ter - ne kla - ged svært, Be -

Ja, men det tro' - de nu Nej - en - dam, Ej han op -
 graat Pa - pir Bahn - son sit Fedt sku' faae, til Syl - te sku' -
 sty - rei - sen sa'e „Nu har Kun - sten vi lært“ I skal fase

fat - te - de Le - gen som den skul - de for - staa -
 la - veshver Ly - se - blaa, ja vel, Words, Words, Words.
 alt det, som I har be - gjært, ja vel, Words, Words, Words.

es. Maa jeg væ - re fri! Jeg
 — Det byg - ged man paa, det
 — Hm! Hvad be - har - hvem? Jeg? —

kan ik - ke li'e at det - te her mer - can
 tyg - ged man paa Skjær - tors - dag, Lang - fre - dag og
 ta - le - med Dem? Han - sen, hva? Jan - sen, hva?

ti - le Ge - ni - sfr Vaas, Vaas, Vaas, Vaas.
 Paa - ske - dag, Aal ssa blev det til Vaas.
 Fraandsen, er et fem, Hold Kjæft Slud - der og Vaas.

Udstillingens Dæmon.

Allegro moderato.

Pariserkuplet.

N° 5.

Dæmouen.

1. De maa kal-de mig for Mads, om ej Folk bli'r hyp-po-
Fine. 2. Og Re - kla-men da jo vel Ef den bin-des og den
 3. For ved Po-stens Hjælp vort Kram ud paa Ver-dens Torv at

kon-dre, naar paa Gul- vet ej er Plads til for Montre sig at
 ba-stes, en Snes Tu- sind Ba- ga - tel, Mil- li - o - ner ud maa
 raa-be of - rer glad man Mo- no - gram; ja det vil da jeg skam

mun-tre; jeg sa'e strax, den Sag er klar, det bli'r et al- vor - ligt
 ku-stes; jeg sa'e strax, slaa paa hver Dør af Re - kla-mer gjør hver
 H. B. el- ler og - saa en I - de. Om mit Bil- led rundt man

A - ber med de Ska-be men faar Svar, det er Dem, der selv Dem
 Stat fuld, Ru-sen kom-mer ik-ke før he-le Ver-den blir pla-
 send-te for at Gjø-ster-ne kan se det, som her de har i

Poco vivo.

ska-ber. Plads for, Plads for Mas-ser-ne, dem der brin-ger
 kat-fuld. Hit med Dan-marks Mid-nats-sol smæk den op fra
 Ven-te. Vil i kla-re Ær-ter-ne sæt mig paa Ru-

ritard.

Ras-ser-ne, Ras-ser-ne, Mas-ser-ne al-le Fol-ke-
 Pol til Pol Mid-nats-sol Pol til Pol stik ej So-len
 ver-ter-ne Vær-ter-ne Ær-ter-ne det vil fan-ge

a tempo

klas-ser-ne. Flyt saa Is-land før af sted, Sver-rig rued
 un-der Stol. Dem der gaar paa Nat-te-sjov er jo dov
 Hjør-ter-ne. Rødt Pa-pir og blaåt Pa-pir flot Pa-pir

Nor-ge med, flyt dem op til Tu-borgs Told, På'en i Vold. *f*
 Gud-ske-lov Sol el-ler Maa-ne li-ge-fedt hen-ad et.
 smaat Pa-pir med el-ler u-den Kne-bels-bært faas nu snart.

D. S. al Fine.

Det hænger man sig i.

Tempo di Mazurka.

Flottenburger.

Immer elegant.

N° 6.

1. Er der Løb ved Erl-mil - ta - gen, bli'r hver Løjt-nant kjækt Jo -
 2. Jeg ved ik - ke om De min-des, at vort Land en Grund-lov
 3. Den-ne Juhles er en kon-fus Mand, som i Luf-ten han sig
 4. Stolpe - guar-den li'e-som Grauberg rev-ned pud-se - lig en

ekey, flot de snar-rer paa Mou - sta - chen, de skal rig-tig smæk-ke
 har, in - gen bed-re nu der fin-des sy - nes sel-ve Rus - lands
 tér „lig paa Bun-den som en Mus Mand si'er han til sin Pas - sa -
 Da', in - spek - to - ren var en sand Berg i Elsk - vær-dig-hed man

sig; for en hur-tig Kar-ri - é - re det er no - get de kan
 Czar; Damp er op - pe, den med I - len ja - ger Ret og Skjæl for -
 ger; dog den an - den jo for Fan-den den for - vorp-ne Rad vil
 sæ'e. Han mod Børn var om og sær-tig han nok Smaa-pfer kun - de

li'e, men den - høj - e Bar-ri - é - re - ja, den hænger de sig i.
 bl, blot man aab-ner for Ven - ti - len, ik - ke hænger sig der i.
 gi'e, kjækt han klat-rer op til Ran-den, men den hænger han sig i.
 li'e, men at han var aa saa kjær-lig, tænkt det hænger mansig i.

Af „Kogebogen.“

Allegretto.

Ein flotter Studio.

Md. Mungaard.

 N^o7.

f

p

1. Til et By - raad
2. Man - ge u - den -
3. Jy - ske Børn jo
4. Ny - lig man for -

Fl.

ta - ger man af Hart-mænd én, fyl-der ham med Kla - ger
 lund-ske var paa Carls-berg Gjæst. Ma-ler- ne blev span-ske;
 var i Sommer bet her til, men Hr. Holst blev ar - rig
 tal - te Ø - laf og E - nil, da de An - komst mel - der

saa det rør en Sten o - ver By-ens Nød, Ø-stre Anlags Død
 „hvor var Hof-fets Fest?“ Og da un - ge Jac Marmor fore - trak
 sa'e: jeg tror de vill „Tar til nedsat Pris, det kan ik - ke gies“
 fik i Flensborg Kiel. Ra-fuels Engle - børn smulder man paa Der'n,

Re - sul - ta - tet sma - ger li' - som Øi - le - brød.
 for den bed - ste fran - ske Øi - je, sa'e de Tak.
 mon ej saad'n en Kar - ri' trænger svært til Ris.
 saadan Fri - ka - del - ler la - ver Proj - sens Ørn.

f

Æresgjæld.

Moderato.

Md. Møngaard.

Mel. af „Den 2den April.“

N° 8.

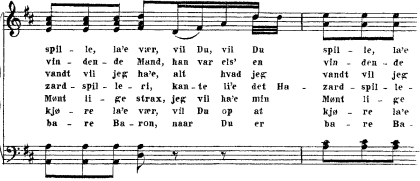
1. A - dels - klub - ben er
 2. En Ba - ron „G...“ Gud
 3. Ba - ro - nen vil gaa fra sin
 4. En an - sèt Prok' - ra - tor blev
 5. Men I - ron - si - de for -
 6. Ba - ro - nen af A - dels -
 7. Her - af ud - dra - ges

e - le - gant, den be - sø - ges kun af E - lit - ten.
 naa - de ham, med en Eng - læn - der fik sig en Bas - se,
 Æ - res - gjæld: „Jeg fik for me - get at drik - ke“
 sendt som Bud - jeg ved ik - ke om det var Bal - le -
 stod ej Spøg „jeg tro'r saa - gu Fan - den jer ri - 'er, nu
 klub - ben for - svandt i - gjen han kommer der næp - pe
 kan en Lek - tion: husk paa hvad af Man - den er ble - ven, ja

Klub - ben den er en ren Di - a - mant, ja
 En - gelsk - man - den slemt flaa - e - de ham, Ba -
 Eng - lænd - ren sa'e Du var fuld, ja vel men
 han skul - de jæv - ne det he - le ud ved
 vil jeg ik - ke ha'e fle - re Be - søg af Ba -
 Æ - res - gjæld naa be - ta - les kon - tant no - 'et
 naar Du ba - re er en Ba - ron, saa

sik - ken et Spil der er i den. Vil Du, vil Du
 ro - nen var ik - ke ved Ras - se. Han var els' en
 det er jeg hæl - dig - vis ik - ke. Alt hvad jeg
 saad'n at be - ta - le det hal - ve. Kan - te li'e det Ha -
 ro - nens Fed - te - kom - mis - er. Jeg vil ha'e min
 and't er et Ka - ne - tæp - pe. Vil Du op at
 skal Du la'e vær og gl'e Gre - ven. Naar Du er

spil - le, la'e vær, vil Du, vil Du spil - le, la'e
 vin - den - de Mand, han var els' en vin - den - de
 vandt vil jeg ha'e, alt hvad jeg vandt vil jeg
 zard - spil - le - ri, kan - te li'e det Ha - zard - spil - le -
 Mønt li - ge strax, jeg vil ha'e min Mønt li - ge
 kjø - re la'e vær, vil Du op at kjø - re la'e
 ba - re Ba - ron, naar Du er ba - re Ba -

vær, ik - ke spil med en Char - ge - d'af - faire.
 Mand, næ - sten næ - sten mer' end det guar an.
 ha'e, hvad jeg vandt er jeg vant til at ta'e.
 ri Du maa hu - ske paa vort Po - li - ti.
 strax jeg vil ha'e min Mønt hils og sig det fra Bax.
 vær, ik - ke kjør med en Char - ge - d'af - faire.
 ron, naar Du er helt bar, Du ba - re Ba - ron.

Det ku'e Du li'e.

Tiddyfoliol.

Allegro.

N^o9.

p Miss Klang.

Kor.

1. Jeg har været paa Ve - ster - bro. Det ku'e Du li'e.
2. Saa gik vi i Na - tio - nal. Det ku'e Du li'e.
3. Ind i Cir - kus blev jeg be't. Det ku'e Du li'e.
4. Ti - vo - ll vi slut - tet paa. Det ku'e Du li'e.

*p**p* Miss Klang.

Kor.

Med en Ven som er mig go'. Det ku'e Du li'e.
 Hol - zer han var bé - ne - gal. Det ku'e Du li'e.
 Man maa jo ha'e Bat - ty seet. Det ku'e Du li'e.
 Han - lon Vol - tus der jeg saa. Det ku'e Du li'e.

*p**p* Miss Klang.

Frankrigs Kunst vi gjæ - ste - de, den var lam - mer Da - mer -
 Hjer - tet knu - ste hans Ta - lang, da jeg saa ham i Cau -
 Lø - ver - ne var gna - ve - ne, han gaar nok i Ga - ve -
 De var vold - somkjæk i Hop, der var rigt' nok Smæk i

Kor.

ne lsa og flød i Ne - ge - lee. Det ku'e Du li'e.
 can, var det li'e - som no'et der sprang. Det ku'e Du li'e.
 ne en af Lø - ver - da - ve - ne. Det ku'e Du li'e.
 Erop, jeg blev gan - ske væk i Bob. Det ku'e Du li'e.

Miss Klang.

Kor.

p Lidt Smil - ke klad - sket her, Det ku'e Du li'e.
 Min Rjæ - rest var en Tøsk, Det ku'e Du li'e.
 Og der var Glad - ja - tor. Det ku'e Du li'e. *f*
 Men for mig den stør - ste Fest. Det ku'e Du li'e.

Miss Klang.

Kor.

El - lers kuns en Ma - ske der, Det ku'e Du li'e.
 Han holdt mer a' A - po - snosk. Det ku'e Du li'e. *f*
 Skal jeg si - ge hvad jeg tro'r. Det ku'e Du li'e.
 Var den sto - re Bud - dha Pest. Det ku'e Du li'e.

Miss Klang.

Og min Rjæ - rest den Fi - lur, sa'e, at
 Og hvor hel - digt, saa han sa'e, hvis de
 At med Læ - re - re som di tog vi
 Pi - ger det var en for os, fik man

sua - dan man det bruer i Pa - ris som bar Pi -
 Rny - ster li - der a', at de selv en Po - lack
 al - le Ti - mer i det - te her - sens Myth' lo -
 fat i den Rø - los, ku'e man le - ve helt paa

Kor.

gur. Det ku'e Du li'e, det ku'e Du li'e.
 ha'e. Det ku'e Du li'e, det ku'e Du li'e. *f*
 gi. Det ku'e Du li'e, det ku'e Du li'e.
 Klods. Det ku'e Du li'e, det ku'e Du li'e.

Moderato. En ung Dames Historie.

Mdm. Maugaard.

Spinn, spinn!

N° 10.

1. Ung jeg fra Skå - ne kom, in - tet da jeg
 2. God - set var højt i Pris Ej - er - man - den
 3. Snart han dog skif - ted mig, tung da var om

vid - ste om Kvin - dens Svaghed, Man - dens Svig,
 dog en Gris, al - le P'fer han ta - sted an,
 Hjer - tet jeg, nu min Sorg kun druk - nes kan.

det var den Gang jeg var slig. Blind, blind jeg
 saa - dan var en Her - re - mand. Ind, ind til
 naar jeg vir - ker ved min Spand. Rind, rind, rind

var for - sand, snart en Halmtours Fæ - ste - mand
 mig han tre'n jeg sa'e: Sik - ken æ - kel en,
 Melk saa fin, al - drig blir Du Mar - ga - rin,

Du - en slap blandt Pal - ke løs, ak! thi jeg blev Mal - ke - tøs.
 Ak, mit Skrighan dø - ve - de, fle - re Rys han rø - ve - de.
 lad dem kom - me lidt der - i, det bliirdog kun Ved - te - ri.

Teaterkvartetten.

Nr. II.

Melodie: (Wir kommen jetzt vom Balle.)

1) (*En med Knapper.*)

Vi kommer nu fra Balle, (*Kor*) fra Balle, fra Balle,
han købe kan os alle, (*Solo*) han er en vældig Negl,
han Kasse alting evner, (*Kor*) hvor den evner, hvor den evner,
(*Solo*) ser det ud som om den revner, er de'n Posteringsfejl.
(*Kor*) Ja mon det er trolig? naar man nu vil være klog,
(*Solo*) tro kun det, tro rolig, Balles lille Lærebog.
(*Kor*) Det hele Vrøvl har været, Visse Vasse med hans Kasse,
(*Solo*) Det har han selv erklæret, saa det er ikke Løgn.
(*Kor*) Nia Nia Nia Nia Nulla la o. s. v.

Melodie: (De Blomster der knoppes.)

2) (*En med Vifte.*)

De Blomster, jeg høstede' ifjor, jeg slap,
jeg sjætter ei meer om dem, Stop.
De Kor, som jeg havde, de var af Pap,
og Alburum var der paa Scenen knap.
Hvor ku' Ferdinand saa lægge op?
Næ, Ferd'nand la slet ikke op.
Da »Fra fire og tred« ei sig viste saa gal,
jeg tænkte, jeg var noget for National.
Men det syn's ei Richard.
»Nei, behold hvad Du har
førend en anden det ta'r.«
Tralala Hallo, Tralala Hallo.
Nei, nu bli'r jeg paa Nørrebro.

Melodie: (Ja vi elsker dette Landet.)

3) (*En med Handske.*)

Ja jeg elsker Dig, Du fromme,
danske Folkeslag,
her var Sæderne ei tomme,
til mit Foredrag.
Paa Teateret var kanske,
min Moral for skrap.
∴ Cettis Andel af en Handske
var vist kun en Knap. ∴

Melodie: (Grum hjærteles og fræk.)

4) (*En med Snøre.*)

Alt for Damerne vi gi'ir,
Salen tom og tam til Thim
Abrahamsens Engel bli'r,
Publikum bli'r bimmelim.
Tænk de Svinepelse, Pølsen
peb a', skrev, a' de' var stift.
Naa, jeg havde strax paa Føl'sen,
de er rare, lad dem bare gi' os Pift.
Pift det morer Galleriet,
fine Folk kan osse li'et.
Ens er hele Kleresiet.
Folk vil ha' Thim
Folk vil ha' Tjim
Folk vil ha' Pift Trararara tim tim.

Melodie: (Der er én, der er min Drom.)

5) (*En med Knapper.*)

Der er et, som er min Drom om Natten,
og som gjør mig helt katolsk min Tro.
Jeg vil ha'e Teatre — hele Klatten,
før jeg har dem, faar jeg ikke Ro.
Jeg for Severin vil være Julle,
og for Cetti — Lerche lidt — den Sjæl,
men for Chefen Dons jeg være skulde,
paa Casino, ja der er jeg mig selv.